

DE SAIGON KLIK April 68

Toen de koloniale Fransen na de nederlaag bij Dien Bien Phoe en het daaropvolgende felle voorjaarsoffensief van de Vietminh eindelijk tot het inzicht gebracht waren, dat zij Vietnam aan de Vietnamezen moesten laten, begonnen al spoedig vredesbesprekingen in Genève. Tijdens de besprekingen besloten de Fransen Vietnam te verlaten, maar lieten als laatste "geste" aan hun Amerikaanse vrienden, die in de laatste koloniale jaren de Franse strijd voor 80 % gesubsidieerd hadden een "regering" achter die sterk pro-Amerikaans, anti-Vietminh en dus ook anti-kommunisties getint was. Formeel stond aan het hoofd van deze "regering" ex-keizer Bao-Dai, maar al spoedig werd deze zwakkeling, die zich blijvend in Parijs gevestigd had, afgezet door zijn premier Ngo Dinh Diem. Deze Diem was door de Fransen als premier geïnstalleerd onder zware pressie van de Amerikanen, die in hem een aardig werktuig zagen voor hun streven een "Zuid-Vietnamese staat" tot stand te brengen. die een antie kommunisties en pro amerikaans bolwerk zou kunnen worden. Onder tevreden gemompel van de Amerikanen saboteerde Diem dan ook de door de Geneefse akkoorden beloofde herenigingsverkiezingen en ondernam een ware klopjacht op voormalige leden van de Viet-Minh, hoewel hun politieke vrijheid door de akkoorden was gegarandeerd. Alsof dit nog niet voldoende was, kwam hij ook nog met reeksen reaktionaire maatregelen en ontwikkelde zich al spoedig tot een diktator van ongewoon wreed kaliber. HET SCHRIKbewind van Diem dreef prakties alle bevolkings groepen in het zuiden tegen hem te hoop en vormde de direkte oorzaak van de oprichting van het Nationaal Bevrijdingsfront. Met een blij gemoed hielpen de Amerikanen Diem tegen het groeiende gewapende verzet, maar Diem maakte het zo bont dat zelfs de Amerikanen op een gegeven moment tot het inzicht kwamen dat Diem niet meer te handhaven viel en hem lieten vallen. Met Diem was het toen spoedig bekeken: hij werd vermoord.

Daarop ontbrande in de generaalsklik een felle strijd om de macht; de generaalsregiems volgden elkaar in snel tempo op. Sommige van deze staatsgrepen waren direkt door de Amerikaanse inlichtingendienst, de C.I.A. geïnspireerd.

Dit gebeurt steeds als een regiem tekenen van bereidheid toonde om met de "Vietcong" te gaan onderhandelen, zoals o.a. de regiems van generaal Phan Khac Su, Tran Van Huang en dat van generaal Duong Van Minh, welke laatste het Diem-regiem omverwierp, overkwam. In deze periode van grote politieke instabiliteit en verwarring groeide de vloedgolf van Amerikaanse manschappen en materieel onverstoort aan. In juni 1965 greep luchtmachtgeneraal Ky, die nog met de koloniale Fransen tegen de Vietminh gevochten had en die zijn opleiding kreeg via Franse bombardementen op Algerijnse dorpen tijdens de eindeloze Algerijnse Vrijheidsoorlog en die tot slot tot 2 maal toe openlijk zijn bewondering voor Hitler uitsprak, de macht. Ky legde een ring van troepen rond Saigon, die hem tegen een staatsgreep moest beschermen. Al spoedig lukte het hem, met de hulp van de Amerikanen zijn positie te stabiliseren. In juli 1967 werd Ky echter voorbijgestreefd door generaal Thieu, een van de belangrijkste grootgrondbezitters in het Zuiden en eveneens voormalig kollaborateur met de koloniale Fransen. Inmiddels was de onvrede met de oorlog in Vietnam in de Verenigde Staten sterk gegroeid. Het Amerikaanse volk begreep er niets van dat de grootste mogendheid in de geschiedenis niet in staat was af te rekenen met "een handje vol rebellen" en steeds meer Amerikanen begonnen hun stem tegen de oorlog te verheffen. Brede bevolkingslagen in de VS, die altijd van officiële zijde te horen hadden gekregen, dat Amerika in Vietnam vocht voor "democratie en het recht van het Zuidvietnamese volk om in vrijheid haar toekomst te bepalen" wilden daar nu wel eens vrije verkiezingen zien, die zouden leiden tot installatie van een representatieve regering. Om haar internationaal prestige te versterken en tegenmoet te komen aan de pressie van het Amerikaanse thuisfront begonnen de Zuid-Vietnamese generaals in samenwerking met de Amerikanen aan de voorbereiding van "vrije verkiezingen". Wat nu volgde was een standaardvoorbeld van hoe men een schijndemokratische fasade kan optrekken en tegelijkertijd een fundamenteel anti-demokratische en diktatoriale structuur handhaven. Om het anders te zeggen een les in het om de tuin leiden van de wereldopinie door middel van "demokratische" foefjes. Om haar "demokratische bereidheid" te tonen, stelde het leger maar één kandidaat, nl. de zittende

President Thieu, met Ky op de tweede plaats van deze lijst. Alle overige kandidaten waren burgerkandidaten. Vervolgens begon de zittende "regering", dus het leger nauwkeurige voorbereidingen te treffen om te voorkomen dat haar kandidaat niet gekozen zou worden. Er werd een parlementscommissie ingesteld, die de geloofsbriefven van de kandidaten onderzocht. Alle kandidaten, die een coalitie met het Nationaal Bevrijdingsfront voorstonden, of zelfs maar de mogelijkheid opperden van een dialoog met het bevrijdingsfront waren al bij voorbaat uitgesloten. Bij voorbaat uitgesloten werden verder al diegenen, die tegen de Amerikaanse aanwezigheid in Vietnam waren en in dit systeem logieserwijze ook de kommunisten. Natuurlijk was het bij deze beperkingen al niet meer mogelijk te spreken van democratische verkiezingen, maar men ging verder; de opzet was immers niet zozeer om te voorkomen dat een neutralist of coalitie voorstander gekozen zou worden, maar om de macht van Thieu en Ky te versterken met een "democratische" aureool. Op grond van taksaties werd besijferd hoeveel boeddhisten er ongeveer op kandidaat zhus en hoeveel katholieken op kandidaat ze zouden kunnen stemmen. Enige kandidaten die de regering te veel stemmen zouden kunnen kosten werden op grond van deze taksaties in Juli geschrapt. Tot grote schrik echter van de regering kwam de parlementscommissie na bestudering van de kieswet tot de konklusie dat het leger in de huidige verhoudingen geen kandidaten mocht stellen, omdat het de macht uitoefende zonder democratisch gekozen te zijn. Toen deze aanbeveling op 18 juli door de plenaire vergadering behandeld werd, bleek s'morgens in alle vroegte het parlementsgebouw in Saigon door leden van de nationale politie te zijn omsingeld, terwijl kommandant en andere officieren van deze paramilitaire organisatie zich op opvallende wijze door de zaal bewogen. Gevolg: de kandidatuur van Thieu en Ky werd alsnog goedgekeurd. Om de schijn op te houden dat er wel degelijk een alternatief was voor beide generaals werd er ondanks de bepaling dat iedere kandidaat die een dialoog met het bevrijdingsfront voorstond uitgesloten was, toch een "vrede-kandidaat" toegelaten: Truong Dinh Dzu, voorstander van een "voorzichtig polsen van de aspiraties van het Bevrijdingsfront". Met deze relatief onbekende Dzu dachten de generaals weinig risico te zullen lopen. Na deze voorbereidende manoeuvres waardoor al geen sprake meer was van een vrije en eerlijke keuze, begonnen de verkiezingskampagne, die volkomen beheerst werd door Thieu en Ky, eenvoudig omdat zij de enige waren die beschikking hadden over het administratieve apparaat, hetgeen zij grondig uitbuitten.

Vliegtuigen, auto's en ~~geld~~ hadden zij voldoende en herhaaldelijk
verschenen zij voor radio en ~~televisie~~. Bovendien was een veel-
gehoorde klacht van overige kandidaten dat hun propagandisten
voortdurend werden belemmert in hun activiteiten door intimidatie
en mishandeling van de kant van de politie en militairen.

Ten einde raad schreven zeven en vijftig leden van het huis van
afgevaardigden een brief aan president Johnson, waarin zij zeiden
dat de verkiezingen een volslagen zwendel zouden zijn, als de mili-
taire junta haar houding niet onmiddellijk wijzigde.

De reactie van Johnson was echter nihil. Op 3 september 1967 vonden
dan eindelijk de verkiezingen plaats; op vele stemburo's waren deze
verre van geheim en werden de kiezers in feite op de vingers ge-
koken door de leden van de stembus commissies, vele "betrouwbare"
kiezers bloken dubbele stemkaarten ontvangen te hebben en het
ongelooflijk ingewikkelde kassiestem zorgde voor een complete
verwarring. Ook bij de tellingen werd geknoeid. Een voorlopige
parlementskommissie verklaarde de verkiezingen dan ook ongeldig,
maar haar aanbeveling was niet bindend voor het hele parlement.

Felle studentendemonstraties volgden tegen deze vervalste verkie-
zingsuitslag, die door de Zuidvietnamese politie medogenloos in el-
kaar geknuppeld werden. Op 29 september arresteerde de politie
twee burgerkandidaten, Vu Hong Khanh en Truong Dinh Dzu. Dzu, die
herhaaldelijk de regering van fraude had beschuldigd bij de ver-
kiezingen, had al eerder tegenover buitenlandse journalisten ver-
klaard dat hij vreesde ieder ogenblik gearresteerd te zullen wor-
den. Daarom had hij de laatste dagen niet thuis geslapen en zich
"onder de bescherming van de buitenlandse pers geplaatst".

Uit pure bewondering voor het feilloos functionerende Amerikaanse
demokratische apparaat (love the American Way of Life) en bij wijze
van erkentelijkheid voor hun Amerikaanse beschermers hadden de
generaals ook nog globaal de Amerikaanse staatsinstellingen geko-
pieerd, compleet met senaat en huis van afgevaardigden. Via intimi-
datie en druk op de kiezers om op regeringsgezinde kandidaten te
stemmen, hetgeen overigens weer klachten en protesten bij de vleet-
opleverde, lukte het hen de meerderheid bij de verkiezingen van
22 okt. en 3 sept te verkrijgen van de 137 zetels van het huis van
afgevaardigden en de 60 senaatszetels met "touw aanhangers" te
bemannen. Begin okt. vergaderde het parlement 3 dagen over het al dan
niet geldig zijn van de verkiezingen. Op de derde dag, na een komple-
te chaos, waarin afgevaardigden elkaar luidkeels beschuldigden van
het aannemen van steekpenningen van de regering, ging men over tot
stemming. Ook deze stemming was verre van geheim; de afgevaardigden
moesten hun stem uitbrengen onder de ogen van een aantal personen,
die in de presidentiële loge zaten. Onder hen bevond zich o.a. de
beruchte generaal Loan, hoofd van de politie, dezelfde die tijdens

het Têt-offensief een gevangengenomen "Vietcong"-officier, zonder vorm van proses op straat een kogel door het hoofd joeg. Duidelijk was te zien wat de parlementariërs op hun stembriefje schreven voordat zij dit in de envelop deden (aldus NRC 2 okt. -68). Ondanks deze intimidatie met deze gevreesde terreurspecialist Loan, durfde toch nog bijna de helft van het parlement tegen de geldigverklaring van de verkiezingen te stemmen. Een krappe meerderheid van 58 tegen 48 stemmen verklaarde echter de verkiezingen geldig: Thieu en Ky werden uitgeroepen tot president en vice-president van de "Republiek". De voorzitter van het parlement, Panh Khac Su, trad onmiddellijk af, "omdat hij de verantwoordelijkheid voor de geschiedenis niet wenste te dragen". (aldus NRC 2 okt 68) Het is dus duidelijk dat deze verkiezingen pure zwendel en doorgestoken kaart waren. Dzu, die nu nog maar weinig gevaar kon opleveren, werd weer vrij gelaten.

Maar wat zou er gebeurd zijn als er ondanks alle waterdichte voorzorgen toch een burgerkandidaat zou zijn gekozen, in plaats van de militaire junta? Op een direkte vraag in deze richting door westerse verslaggevers verklaarde Ky al vóór de verkiezingen, dat het leger dan ongetwijfeld een staatsgreep zou uitvoeren. In feite waren deze door en door korrupte verkiezingen niet meer dan een afspiegeling van een door en door korrupt "staatsbestel". Korruptie in in Zuid-Vietnam een onderdeel van het dagelijks leven. Zij is op alle graden van het bestuur en in alle lagen van de samenleving te vinden en vreet de structuur van het land aan tot het bot. De helft van de voorraad medisinijnen, die de Amerikaanse regering maandelijks naar Zuid-Vietnam verscheept verdwijnt naar de zwarte markt. Het gevolg is dat veel Vietnamezen sterven bij gebrek aan medicamenten. Ruim 75% van alle hulp, die Amerika geeft voor de ruim 4 miljoen vluchtelingen verdwijnt in de zakken van Zuidvietnamese ambtenaren. Aldus een rapport van een sub-kommissie van de Amerikaanse Senaat. Het rapport komt neer op een felle aanklacht tegen de Amerikaanse autoriteiten, die niet in staat of bereid zijn de betreurenswaardige toestand, waarin een groot deel van de burgerbevolking van Zuid-Vietnam leeft grondig aan te pakken. Wie overigens meent, dat het bij deze Amerikaanse hulp gaat om een permanente steun aan deze miljoenen vluchtelingen komt bedrogen uit; iedere vluchteling krijgt slechts een uitkering om de kosten om zich opnieuw te vestigen te bestrijden, groot \$43. Dat dit geld echter snel ingeteerd is, omdat deze mensen, ontworteld van hun grond, en dat vaak doelbewust door middel van Amerikaanse bombardementen, absoluut geen bestaansmogelijkheden meer hebben, is duidelijk. Van mogelijkheden tot hervestiging is voor 90% geen sprake. Half mei verklaarde Gno Con Duc, lid van het huis van afgevaardigden; "Terwijl ons volk vecht voor zijn bestaan stelen sommige generaals honderden miljoenen piasters (tientallen miljoenen guldens) bij elkaar. Kolonels en kapiteins doen hetzelfde rustiger aan, maar ook zij zijn toch nog altijd goed voor enkele tientallen miljoenen. De gewone soldaat kan zich niet verrijken

door middel van corruptie en uitbuiting, maar ze maken dat gemis goed door alles te stelen wat los en niet al te vast zit. Het is grappig dat sommige regeringsfunctionarissen zich diep teleurgesteld voelen als zij bemerken dat hun eigen volk ze liever ziet gaan dan komen", aldus Duc. Aan de welig tierende corruptie doet men dus van hoog tot laag antoestast mee. De militaire kommandanten schrappen hun vermogens bij elkaar door het verkopen van overheidsfuncties aan de meest biedenden. Om hoofd van een provinsie te worden, moet men eerst de lieve som van twaalf miljoen piasters neertellen. Ook het baantje van distriksleider staat hooggeprijsd: 1 miljoen piasters". Men hoeft niet bang te zijn, dat deze sommen te veelzijdig zijn, want het geld dat deze baantjesjagers voor hun functies moeten betalen, wordt ruimschoots vergoed door het vermogen dat zij op kosten van de bevolking bij elkaar stelen. In feite vormt de Saigonklik dus een bewind van aasgieren, die hun eigen volk uitzuigen. Het is onbegrijpelijk, dat de Saigonregering nog van Vietcongterreur durft te spreken, als het Bevrijdingsfront in naam van het volk deze aasgieren te pakken neemt. (aldus de Tijd 10 febr. 68) Op 15 febr. gaven de 15 Vietnamese bisschoppen een communiek uit waarin de volgende passage voorkwam: "Hoe kan er vrede zijn, wanneer degenen die verantwoordelijkheid dragen hun valse beloften verbergen achter een masker van mooie woorden? Indien de gemakzucht, de huichelarij en de corruptie in heel de maatschappij de overhand hebben? Wanneer een groot aantal mensen in hun onverschilligheid voor de duizenden oorlogsslachtoffers zover gaan dat zij de elende en de vereenzaming uitbuiten?" In maart verklaarde president Thieu "diep bedroefd" te zijn over de corruptie. Hij gaf toe dat omkoperij, diefstal en smokkel schandalige vormen hebben aangenomen en riep allen van goeden wil op om aan deze misstanden een einde te maken. Het zal echter niet echt duidelijk zijn, dat er heel wat meer dan een oproep aan allen van goeden wil voor nodig is wil er iets in de situatie veranderen. Uit het feit dat Thieu niet meer dan een zwakke oproep deed, blijkt dat de regeringsklik eigenlijk niet de minste aspiraties heeft om de ontzaglijke corruptie werkelijk grondig aan te pakken.

Overigens werd ongeveer terzelfdertijd dat Thieu deze oproep deed, een omvangrijke opiumsmokkel ontdekt, waarbij een vriend van Thieu, Nguyen Van Loc, directeur van de douane, ten nauwste betrokken was. Half januari 68 kwamen de verbijsterde Amerikanen tot de ontdekking dat hele regimenten soldaten op de loonlijsten voorkwamen, die in werkelijkheid helemaal niet bestonden. Met uitzondering dan van de kommandanten; die bestonden wel en streken opgewekt het soldij van een hele eenheid in hun zak. (de Tijd 10 febr. 68) Over het Zuidvietnamese leger valt trouwens wel iets meer te vertellen. Het omvat volgens officiële opgave ongeveer 600.000 man. Hoeveel dit leger waard is bleek tijdens het têt-offensief van jan. 68, toen het Volksbevrijdingsleger prakties overal als een mes door de Zuidvietnamese troepen sneed.

Duidelijk werd toen dat dit leger zonder Amerikaanse steun zelfs geen week stand zou kunnen houden tegen het Nationaal Bevrijdingsfront, dat numeriek sterk in de minderheid is. Grote delen van het Saigonleger hebben zelfs nu nog nooit een schot gelost op de vijand en doen niets anders dan rondlummelen in de steden en recreatieplaatsen bij gebrek aan kapabele leiding; honderden goede en kundige officieren met een ruime gevechtservaring, die dit leger leiding zouden kunnen geven, vechten aan de kant van het Volksbevrijdingsleger. Van de officieren met een rang, hoger dan luitenant-majoor in het Siagon-leger zijn er maar twee die indertijd aan de kant van de Vietminh vochten in de bevrijdingsoorlog tegen de Fransen. De rest stond aan de kant van het koloniaal gezag. Hieruit blijkt hoezeer de regering in Saigon de oude koloniale en feodale verhoudingen weerspiegelt. Tekenend voor de mentaliteit van de hoge officieren is ook dat in de hele Vietnamese oorlog nog geen enkele generaal op het slagveld gesneuveld is. Niettemin heeft Ky na het têt-offensief bedreigd met dit leger een inval in Noord-Vietnam te doen "als de Noordvietnamezen hun agressie niet zouden staken". Dergelijke bespottelijke brallerij kan alleen de lachlust maar wekken. Hoe "paraat" dit leger wel is, bleek tijdens het têt-offensief, toen 50% van het leger met verlof was, inclusief een groot gedeelte van de legerleiding met o.a. Ky. Zoals gezegd hebben ook de generaals Thieu en Ky indertijd aan de zijde van de koloniale Fransen gevochten. Op 2 mei 68 verklaarde Thieu dat hij niet verwachtte dat de Amerikanen Vietnam in de steek zouden laten "zoals indertijd de Fransen het deden" (NRC 2 mei 68) Deze vergelijking is ook voor de twijfelaars allesonthullend voor de positie van zijn regiem, nl. die van Kollaborant met een imperialistische en kolonialistische mogendheid, de Verenigde Staten. Op 26 februari 68 gaf Thieu toe niet te geloven dat de Zuidvietnamese regering de steun geniet van het hele volk, maar hij voegde eraan toe dat dit niet betekent dat zij een coalitie met de kommunisten moet aanvaarden: "Het Vietnamese volk is niet gesteld op het kommunisme, in geen enkele vorm", aldus Thieu. Maar Ky riep bij zijn aankomst voor de vredesbesprekingen in Parijs alle Vietnamezen op om "op te houden met het elkaar doden omwille van volksvreemde ideologieën". Maar als de oorlog in Vietnam dan niet op de eerste plaats een konfrontatie is tussen twee ideologieën, kommunisme en democratie, wat is het dan wel? Het is de strijd van een volk dat zich wil bevrijden van wereldmogendheid nummer 1 de Verenigde Staten, die dit volk een kunstmatige deling willen op leggen, met de bedoeling het zuidelijk bevolkingsdeel onder haar invloed te brengen en het tot een anti-Chinees bolwerk om te smeden, bij welk streven de VS zich verzekerd hebben van de steun van een Vietnamese belangenkliek, die zichzelf met de naam "regering" gesierd heeft en welke in feite de **MEEST KORRUPT, MEEST REAKTIONAIRE, MINST REPRESENTIEVE, MEEST UITBUITENDE, MEEST VAN HET VOLK GEISOLEERDE (Têt) EN MEEST KUNSTMATIGE "REGERING" TER WERELD VORMT.**

Terwijl het hele Vietnamese volk hartstochtelijk naar vrede ver-

langt, terwijl de oorlog reeds 1 miljoen doden en 4 miljoen vluchtelingen heeft geeist, saboteerde de Siagonklik op siamese wijze wekenlang de vredesbesprekingen in Parijs met het argument dat zij het Nationaal Bevrijdingsfront niet wil erkennen, daarmee bewijzend hoezeer het lak heeft aan de belangen van de bevolking. Nog nooit in de geschiedenis is er een regiem geweest dat haar volk meer leed en ellende heeft berokkend als de Saigonklik. Door als dekmantel te fungeren voor de imperialistische aspiraties van de VS kreeg zij zelf de handen vrij haar eigen aspiraties, nl. voortzetting van de oude feodale verhoudingen, macht over en uitbuiting van het volk te verwezenlijken. Na de Fransen opnieuw geknecht door buitenlandse overheersers en uitgezogen door de eigen "inlandse regering" gaat het Vietnamese volk gebukt onder een dubbel juk.

DOOD AAN DE PRO-KOLONIALE GENERAALS, DOOD AAN DE FASJISTIESE
SAIGONKLIK !!!

WEG MET DE AMERIKAANSE IMPERIALISTEN !!!!!!

VIETNAM AAN DE VIETNAMEZEN !!!!!

RASISTIESE ASPEKTEN IN DE VIETNAM-OORLOG

April 68

Na jarenlang de publieke opinie bedrogen te hebben door de Vietnamese oorlog voor te stellen als een kruisvaart voor vrijheid en democratie, begonnen in 1967 de officieële Amerikaanse autoriteiten een andere verklaring te geven voor de smerige oorlog in Vietnam. Oorzaak hiervan was het groeiende sionisme ten aanzien van deze officieële motivering. In november verklaarde dan ook de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Rusk, dat de Verenigde Staten in Vietnam vechten omdat, als zij dat niet zouden doen, hun eigen veiligheid in gevaar zou komen. In dit verband wees hij op de "dreiging in de toekomst van één miljard Chinezen, die beschikken over kernbommen".

Dit was de eerste maal dat een regeringsfunctionaris in het openbaar de Chinese dreiging aanvoerde als argument voor de Chinese interventie in Vietnam. Hiermee kwam een einde aan de officieële hypokrisie, die stelde, dat Amerika in Vietnam was uit nobele overwegingen van vrijheidsverdediging van het Vietnamese volk en was tevens uitdrukkelijk gesteld dat de interventie was ingegeven door overwegingen van puur nationaal eigenbelang. Onmiddellijk na deze verklaring trof Rusk het verwijt dat hij een racisties element in de discussie had gebracht, omdat elke zinspeling op het "gele gevaar" zeer emotionele angstreacties loslaat bij het grote publiek. Hoezeer deze verklaring over het "gele gevaar" echter de diepere fundamenteën van de Vietnamese oorlog blootlegt zal hierna hopelijk worden aangetoond. Een korte terugblik in de historie is hierbij onvermijdelijk.

In de vorige eeuwen bestond de GROTE BLANKE MAN. En de GROTE BLANKE MAN vertegenwoordigde de GROTE BLANKE BESCHAVING en de SUPERIEURE BLANKE MACHT. Naast de GROTE BLANKE MAN bestonden er natuurlijk nog wel andere volkeren, maar dat waren eigenlijk niet meer dan tweederangsmensen, "inheemsen", gekleurde "natuurvolkeren"; naast de SUPERIEURE BLANKE BESCHAVING en de SUPERIEURE BLANKE RELIGIE bestonden er natuurlijk nog wel andere beschavingen en religies, maar deze bleven in heerlijkheid en verhevenheid vanzelfsprekend. ver achter bij wat de GROTE BLANKE MAN op dat gebied presteerde. Naast de GROTE BLANKE MACHT bestond echter niets; de GROTE BLANKE MAN beheerste de wereld en duldde daarbij geen concurrentie. Tot in de verste uithoeken van de aardbol wogde de GROTE BLANKE MAN, en trachtte tegelijkertijd overal zijn SUPERIEURE BLANKE GODSDIENST op te leggen en de "inheemsen" de superioriteit van zijn GROTE BLANKE BESCHAVING in te scherpen. Eeuwenlang werd hiervan de van de wereld op deze manier geestelijk en materieel uitgebuit en van haar identiteit beroofd. Het was de tijd van kolonialisme. Maar in Zuid-oost Azië woonde het volk van de Chinezen, eeuwenlang een machtig volk met een zeer hoog ontwikkelde, duizenden jaren oude beschaving en zeer hoog ontwikkelde religies. Toen kwam de GROTE BLANKE MAN en brak China open voor zijn wereld. Stap voor stap brak hij, met zijn

zijn vuurwapens in de hand, grote stukken van het Chinese territorium totflat China niet meer was dan een vazal van de GROTE BLANKE MAN. In het vervolg zag de Chinees de GROTE BLANKE MAN door de straten Peking en Sjanghai lopen met een air alsof het land van hem was.

Hij voelde zich vernederd en zweeg.

De Chinees werd door de GROTE BLANKE MAN minachtend en vanuit de hoogte bejegend en hij voelde zich vernederd en zweeg. De Chinees met een achtergrond van duizende jaren verfijnde beschaving was verplicht de GROTE BLANKE MAN te bedienen die maar enkele eeuwen beschaving representeerde en hij voelde zich zeer zwaar vernederd maar zweeg.

Bij prakties geen enkel volk kwam de verhedering van het kolonialisme zo zwaar aan als bij het trotse Chinese volk met haar eeuwen oude kultuur. Maar terwijl de Chinees zwijgend onder het koloniale juk gebogering was heel zijn wezen gespitst op het uitwissen van deze schande op verdrijving van de vreemdelingen en een reveille van de grootsheid die China duizenden jaren lang bezeten had. In de Revolutionaire Volksopstand veegde hij in een ontzaglijke strijd de GROTE BLANKE MAN en zijn kollaboranten het land uit. Ogenblikkelijk nadat China de GROTE BLANKE MAN het land had uitgevoegd herwon het weer iets van zijn oude trots. Al gauw liet het duidelijk uitkomen dat het zich bij het uitstippelen van een nieuwe koers aan de GROTE BLANKE MAN niets gelegen zou laten

liggen; zelfstandig en naar eigen inzicht zou China een nieuwe identiteit gaan opbouwen. Van de overige landen eistte het erkenning en bevestiging van haar recht haar eigen weg te gaan. Maar de GROTE BLANKE MAN (nu Amerika) ontzegde China het recht op een eigen koers en weigerde het te erkennen. Met zorg zag de GROTE BLANKE MAN hierna hoe China zich van de afkeuring van de GROTE BLANKE MAN niets aantrok en bezig was alle krachten te bundelen om China's oude luister, omgezet in eigentijdse taal, te herstellen. En de GROTE BLANKE MAN zag China sterker worden en vreesde zijn machtspositie in Zuid-Azië op den duur te zullen verliezen. Daarom legde de GROTE BLANKE MAN een keten van militaire basissen aan rond China, dwars door heel Zuid-Oost-Azië, en China voelde zich hierdoor bedreigd; Het herinnerde zich nog scherp de tijd van vernedering door de GROTE BLANKE MAN en toen het zich die tijd voor ogen bracht had het nog maar een wens; een dergelijke nieuwe vernedering door de GROTE BLANKE MAN voorkomen; Dientengevelge versnelde China de opbouw van zijn defensie.

De GROTE BLANKE MAN zag dit en begon nog sterker te vrezen voor zijn machtspositie in de rest van Zuid-Azië. Terwijl men in China sprak van het gevaar van de GROTE BLANKE MAN sprak men in Amerika over het GELE GEVAAR.

In dezelfde periode dat China in zijn vrijheidsstrijd gewikkeld was kwam ook Vietnam in opstand tegen de overheersing door de GROTE BLANKE MAN. Tientallen jaren duurde deze oorlog voort; in de laatste fase van deze strijd werkte de GROTE BLANKE MAN uit Frankrijk eendrachtig samen met de GROTE BLANKE MAN uit Amerika om gezamenlijk het kleine Vietnamese volk eronder te houden. In feite subsidieerde de GROTE BLANKE MAN uit Amerika de oorlog voor meer dan 75%. Maar ondanks dit alles slaagde het dappere Vietnamese volk erin het juk van de groe GROTE BLANKE MAN uit Frankrijk af te schudden. Toen greep de GROTE BLANKE MAN uit Amerika in om te voorkomen dat zijn invloedssfeer in centraal Zuid-Oost-Azië verloren zou gaan. Hij voerde zijn vernietigende almacht in Vietnam ten tonele om te verhinderen dat Vietnam zijn eigen weg zou gaan zoals China tevoren had gedaan. Maar het Vietnamese volk weerstond de GROTE BLANKE MAN met een heftigheid die zijn weerga niet kent in de geschiedenis; De wrede strijd die toen volgde tussen het heroïese Vietnamese volk en de vernietigende almacht van de GROTE BLANKE MAN liet zich niet meer beschrijven; zij schokte de gehele wereld en deed de beschaving van de GROTE BLANKE MAN op haar grondvesten schudden. Zo werd de verbeide strijd van het gehele Vietnamese volk een van de belangrijkste oorzaken van de huidige crisis waarin de GROTE BLANKE BESCHAVING zich momenteel bevindt. Maar laten we omdat deze strijd het wezen van de samenleving voor velen heeft onthuld, n.l. lokspansie en agressie en brutaliteit racisties imperialisme, doorgaan met de oorlog in Vietnam in dit perspectief te plaatsen; in de grond van de zaak is de Vietnamese oorlog een laatste wanhopige poging van de GROTE BLANKE MAN OM DE GEKLEURDE DERDE WERELD een wereldorde op te leggen, die door hem gediktteerd is; een laatste wanhopige poging om de volledige emancipatie op sociaal-ekonomies en cultureel gebied van de GEKLEURDE DERDE WERELD te voorkomen. Want nog steeds ziet de GROTE BLANKE MAN zijn GROTE BLANKE BESCHAVING, zijn blanke way of life als superieur! En nog steeds ziet de GROTE BLANKE MAN met zijn GROTE BLANKE BESCHAVING ook zijn BLANK_ZIJN als superieur. Het moraal van de GROTE BLANKE MAN leert momenteel wel dat alle volkeren en alle rassen gelijkwaardig zijn, maar in de praktijk is dat moraal huichelachtig en korriipt; op grond van de heerserspositie die de GROTE BLANKE MAN heeft gehad kan hij emotioneel nog niet verkröppen dat hij niet langer de hele wereld zijn mach op kan leggen, dat steeds meer gekleurde volkeren hem en zijn GROTE BLANKE WAARDEN terugwijzen en zelfbewust hun eigen weg gaan. Nog steeds is de GROTE BLANKE MAN zeer machtig, nog steeds is de GROTE BLANKE MAN machtiger als de GEKLEURDE MAN. Maar er is onmiskenbaar een kentering; in steeds meer gekleurde gebieden raakt de GROTE BLANKE MAN zijn invloed kwijt, VOLLEDIG, TOTAAL.!!! En hiertegen is de GROTE BLANKE MAN op grond van zijn eeuwenlange heerserspositie, op grond van zijn diep ingeworteld superioriteitsbesef instinktief en emotioneel nog niet opgewassen. Daarom haat hij ze: China, Korea, Cuba, Vietnam... O, zeker, de GROTE BLANKE MAN is wel bereid om de gekleurde volkeren FORMEEL als gelijkwaardig te beschouwen, maar dan alleen als zij

voldoen aan zijn condities, op zijn sociaal-ekonomiese en kulturele voorwaarden!! DE GEKLEURDE MAN mag zijn "gelijke" zijn, als hij zich aan naar de normen van de GROTE BLANKE MAN, als hij zich sociaal-ekonomies en kultureel laat bevoogden door de GROTE BLANKE MAN, als hij de waarden van de GROTE BLANKE MAN adopteert. Maar de GEKLEURDE MAN moet nog aan meer voorwaarden voldoen; hij mag ook geen eisen stellen en zeker niet DE lakens uit gaan delen! 4/5 van de wereld is GEKLEURDE MAN, 1/5 BLANKE MAN, maar er mag niet getornt worden aan het principe dat de BLANKE MAN de lakens uitdeelt. Hij huivert bij het idee dat aan deze eeuwenoude, geprivilegeerde positie wel eens een einde gemaakt zou kunnen worden, dat de GEKLEURDE MAN, die 4/5 van de wereld omvat, wel eens de rollen zou kunnen ondraaien, en de lakens zou gaan uitdelen over zijn 1/5 deel BLANKE MAN's wereld.

Om dit huiveringwekkende visioen af te wenden, vecht de GROTE BLANKE MAN thans krampachtig in Vietnam; Hij vecht in een laatste krampachtige poging om een volledige ontvoogding van de GEKLEURDE MAN te voorkomen. Hiermee overstijgt de betekenis van de Vietnamese oorlog de oorspronkelijke inzet, n.l. het verhinderen van de volledige en totale ontvoogding van het Vietnamese volk; Vietnam is meer: Het is een "test-case" een beslissende krachtmeting tussen de GROTE BLANKE MAN, die Vietnam wil bewijzen dat hij nog steeds in staat is om de derde wereld onder zijn invloedssfeer te houden en de GEKLEURDE MAN, die wil bewijzen dat deze tijd definitief voorbij is. En de hele wereld, blank en gekleurd, kijkt adeloos toe hoe dit vreselijke gevecht af zal lopen. Beide partijen in Vietnam zijn zich volledig bewust van de historische beslissende betekenis van dit gevecht. De uitslag zal bepalen of definitief een einde zal zijn gemaakt aan de macht van de GROTE BLANKE MAN over de derde wereld of nog niet.

Daarom is deze strijd zo kolossaal, zo verbeten, zo eindeloos, en daarom is de oorlog in Vietnam niet ~~meer~~ op de eerste plaats een oorlog tussen democratie en kommunisme, tussen reaktionaire krachten en progressieve krachten, maar daarom is in de eerste plaats de oorlog in Vietnam een RASSENOORLOG!!!!

Indien het Vietnamese volk wint zal er een golf van opwinding en zelfvertrouwen over de hele derde wereld slaan, indien Amerika wint zal de groeiende zelfbewustheid van de derde wereld een gevoelige knak krijgen en zullen wanhoop en apatie toenemen.

Ook iedereen in het Westen, iedere Nederlander is zich instinktief bewust van deze historische inzet van de Vietnamese oorlog. Het is hierover dat men in West-Europa voor het merendeel âchter de Amerikanen staat, dat men de ogen sluit voor de ongelofelijke misdaden die Amerika in Vietnam begaat, dat men gewoonweg niet wil inzien dat de Verenigde Staten in Vietnam als een afschuwelijk wild beest te keer gaat.

Inmers, "AMERIKA VECHT IN VIETNAM VOOR ONZE ZAAK" AMERIKA VERTEGENWOORDIGT IN VIETNAM ONZE ZAAK", zo krijgt men vaak te horen, en DAAROM ZIJN WIJ VOOR AMERIKA EN TEGEN DE "VIETCONG".

Alle oorlogsmisdaden, zelfs de systematische vernietiging van het Vietnamese volk, worden eenvoudig door de vingers gezien, want "AMERIKA VECHT IN VIETNAM VOOR HET BEHOUD VAN ONZE (blanke) BESCHAVING". Iedere blanke voelt instinktief dat Amerika vecht voor het handhaven van de status quo; voor verlenging van de geprivilegeerde positie van de blanke minderheid in de wereld tegenover de gekleurde meerderheid. Daarom is men VOOR AMERIKA, maar het is een geprivilegeerde positie die onrechtmatig is en met onrechtmatig geweld in de loop der eeuwen is opgebouwd. En nogmaals, daarom is de oorlog in Vietnam op de eerste plaats een rassenoorlog.

Het is in Vietnam dat de BLANKE MACHT zich in een beslissende konfrontatie bevindt met de gekleurde macht; een laatste felle poging van de BLANKE MACHT de groeiende emancipatie van de GEKLEURDE derde wereld te controleren en te reguleren in banen die haar welgevallig zijn. Het optreden van de GROTE BLANKE MACHT (amerika) is daarom in de grond van de zaak een strijd om de ontvoogding van de Gekleurde Derde Wereld te voorkomen. De konklusie die hieruit volgt is onverbidlijk; Indien u vóór de interventie van ~~xxxxx~~ de Amerikanen in Vietnam bent, zoals het grootste gedeelte van het Nederlandse volk inderdaad is, dan ondersteunt u een racistische politiek, want in Vietnam gaat het om een rassenoorlog!! Het moet gezegd worden dat u in dat geval doorgewoond een RACIST bent. U zult deze konklusie beslist van de hand wijzen; U zult erop wijzen dat als u op deze gronden een racist genoemd moet worden, dan ook zeker 60 % van het Nederlandse volk, en alle kranten en andere persmedia racisties zijn. Deze konsekwentie zal u belachelijk toeschijnen. Maar ze is wel ekkakt waar!! U zult er misschien aan herinneren dat u uw gekleurde medemens niet haat, maar u zult daarbij moeten toegeven dat rassenhaat niet meer is dan een ekstreme verschijningsvorm van rasisme en dat u, als er in u geen rassenhaat woont nog niet sowieso vrijgepleit bent van rasisme. U zult dan waarschijnlijk bij uzelf overwegen, dat u zich noch een rasist gevoeld hebt, dat u geen rasist wil zijn, maar dat verhindert nog niet dat u in dat geval onbewust en instinktief toch een rasist bent en de oorlog in Vietnam steunt op instinktieve en onbewuste racistiese gronden. U zult dan misschien beweren dat U het Amerikaanse optreden in Vietnam verdedigd niet omdat "AMERIKA IN VIETNAM VECHT VOOR ONZE ZAAK" niet omdat "AMERIKA IN VIETNAM ONZE WERELD REPRESENTEERT" ~~maarxxxx~~ omdat u vindt dat "Amerika vecht om de democratie voor het Vietnamese volk veilig te stellen, en dat u dus edele motieven heeft om het Amerikaanse optreden te rechtvaardigen. Maar u weet dat de keiharde feiten over deze oorlog en de keiharde uitspraken van Amerikaanse politici (Dean Rusk, e.a.) bewijzen dat u zich in dit geval huichelachtige voorspiegelingen maakt, die uw ware motieven) (angst voor de opkomst van de derde gekleurde wereld) moeten verdringen.

Uw gezonde verstand zegt u immers dat men een volk geen 1 miljoen doden en 4 miljoen vluchtelingen bezorgt, alleen om het de zegeningen van de democratie te brengen!!!!

U zult dan waarschijnlijk stellen dat u de Amerikaanse politiek steunt omdat de Verenigde Staten in Vietnam tegen het communisme vechten, maar dan bent u evenals de Amerikanen een racist omdat u er geen donder mee te maken heeft welke ideologie, welk ekonomies systeem het Vietnamese volk wil volgen. Het AUTONOME Vietnamese volk heeft als ieder ander volk het recht om zelf uit te maken welk systeem het wil adopteren; het is daarin soeverein, net als elk ander volk. Indien de GROTE BLANKE MAN zich hiermee bemoeit en met bruto blank machtsvertoon de invoering van een bepaald systeem wil verhinderen, is dit een ernstige aanranding van de vrijheid van het Vietnamese volk, een ernstige vorm van knechting, die getuigt van een grove minachting voor de mensenrechten van de Vietnamese, een houding die druipt van superioriteitsgevoel tegenover het Vietnamese volk, aan wie u, BLANKE MAN wel even, met behulp van een regen van miljoenen tonnen bommen zal gaan duidelijk maken welk stelsel zij wel en welk stelsel zij niet moeten kiezen. Deze minachting voor de individuele waardigheid en integriteit van de Vietnamese, die zichzelf wil bepalen, gekombineerd met uw blanke superioriteitsgevoelens, die u ertoe brengen hen wel even te zullen vertellen "wat het beste voor hem is", wijst op een racistisch meervoudigheidskompleks, gebaseerd op zedelijke en kulturele superioriteitsgevoelens. U zult daartegenin brengen dat "het Vietnamese volk de blanken toch zelf om hulp tegen de kommunisten gevraagd heeft. Maar ook u weet dat de klik van Siagon die in deze kontekst "het Zuid-Vietnamese volk representeert" kunstmatig door Amerikanen via handige manoeuvres in het zadel is gebracht en in het zadel wordt gehouden. En evenmin als een paar zwarte stromannen, optredend als representanten van de Bantoebevolking in Z.-Afrika, de apartheidspolitiek van haar racistische karakter beroven, zomin berooft het invoeren van de Amerikaanse hulp door een paar Zuid-Vietnamese generaals (en andere belangengroepen) de Amerikaanse politiek in Vietnam van haar racistische aspecten.

Vervolgens zult u zeggen: Amerika werpt in Vietnam een dam op tegen het Chinese communisme, dat anders als een vloedgolf door heel Z.O-Azie zou spoelen en al spoedig ook de blanke wereld zou bedreigen, of zoals Nixon het eens uitdrukte "Vietnam is de stop op de Chinese fles."

Indien u dit een rechtvaardiging acht voor de Vietnamese oorlog dan maakt u zich schuldig aan godverlaten racisme. U aksepteert dan namelijk dat als konsekwentie van uw blanke eigenbelang een onschuldig volk ver weg in Azie in de allerdiepste ellende wordt gestort en in snel tempo naar de ondergang wordt gevoerd. Dat een volkomen onschuldig volk, dat u nooit iets gedaan heeft en dat u ook nooit iets zal doen op het altaar van uw blanke beschaving wordt opgeofferd. Stel u voor dat het Nederlandse volk als slachtoffer gebruikt zou worden om "een dam tegen het russische communisme op te werpen". Dat onschuldige Nederlandse steden en dorpen met fragmentatiebommen bestookt en Nederlandse burgers 1

Alle oorlogsmisdaden, zelfs de systematische vernietiging van het Vietnamese volk, worden eenvoudig door de vingers gezien, want "AMERIKA VECHT IN VIETNAM VOOR HET BEHOUD VAN ONZE (blanke) BESCHAVING". Iedere blanke voelt instinktief dat Amerika vecht voor het handhaven van de status quo; voor verlenging van de geprivilegeerde positie van de blanke minderheid in de wereld tegenover de gekleurde meerderheid. Daarom is men VOOR AMERIKA, maar het is een geprivilegeerde positie die onrechtmatig is en met onrechtmatig geweld in de loop der eeuwen is opgebouwd. En nogmaals, daarom is de oorlog in Vietnam op de eerste plaats een rassenoorlog.

Het is in Vietnam dat de BLANKE MACHT zich in een beslissende konfrontatie bevindt met de gekleurde macht; een laatste felle poging van de BLANKE MACHT de groeiende emancipatie van de GEKLEURDE derde wereld te controleren en te reguleren in banen die haar welgevallig zijn. Het optreden van de GROTE BLANKE MACHT (amerika) is daarom in de grond van de zaak een strijd om de ontvoegding van de Gekleurde Derde Wereld te voorkomen. De konklusie die hieruit volgt is onverbidlijk; Indien u vóór de interventie van ~~xxxxxx~~ de Amerikanen in Vietnam bent, zoals het grootste gedeelte van het Nederlandse volk inderdaad is, dan ondersteunt u een racistische politiek, want in Vietnam gaat het om een rassenoorlog!! Het moet gezegd worden dat u in dat geval doorgewoon een RACIST bent. U zult deze konklusie beslist van de hand wijzen; U zult erop wijzen dat als u op deze gronden een racist genoemd moet worden, dan ook zeker 60 % van het Nederlandse volk, en alle kranten en andere persmedia racisties zijn. Deze konsekwentie zal u belachelijk toeschijnen. Maar ze is wel eksakt waar!! U zult er misschien aan herinneren dat u uw gekleurde medemens niet haat, maar u zult daarbij moeten toegeven dat rassenhaat niet meer is dan een ekstreme verschijningsvorm van rasisme en dat u, als er in u geen rassenhaat woont nog niet sowieso vrijgepleit bent van rasisme. U zult dan waarschijnlijk bij uzelf overwegen, dat u zich nooit een rasist gevoeld hebt, dat u geen rasist wil zijn, maar dat verhindert nog niet dat u in dat geval onbewust en instinktief toch een rasist bent en de oorlog in Vietnam steunt op instinktieve en onbewuste racistiese gronden. U zult dan misschien beweren dat U het Amerikaanse optreden in Vietnam verdedigd niet omdat "AMERIKA IN VIETNAM VECHT VOOR ONZE ZAAK" niet omdat "AMERIKA IN VIETNAM ONZE WERELD REPRESENTEERT" ~~maarxxxx~~ omdat u vindt dat "Amerika vecht om de democratie voor het Vietnamese volk veilig te stellen, en dat u dus edele motieven heeft om het Amerikaanse optreden te rechtvaardigen. Maar u weet dat de keiharde feiten over deze oorlog en de keiharde uitspraken van Amerikaanse politici (Dean Rusk, e.a.) bewijzen dat u zich in dit geval huichelachtige voorspiegelingen maakt, die uw ware motieven (angst voor de opkomst van de derde gekleurde wereld) moeten verdringen.

Uw gezonde verstand zegt u immers dat men een volk geen 1 miljoen doden en 4 miljoen vluchtelingen bezorgt, alleen om het de zegeningen van de democratie te brengen!!!!

U zult dan waarschijnlijk stellen dat u de Amerikaanse politiek steunt omdat de Verenigde Staten in Vietnam tegen het communisme vechten, maar dan bent u evenals de Amerikanen een racist omdat u er geen donder mee te maken heeft welke ideologie, welk ekonomies siesteen het Viethanese volk wil volgen. Het AUTONOME Vietnamese volk heeft als ieder ander volk het recht om zelf uit ~~x~~ te maken welk siesteen het wil adopteren; het is daarin soeverein, net als elk ander volk. Indien de GROTTE BLANKE MAN zich hiermee bemoeit en met brutt blank machtsvertoon de invoering van een bepaald siesteen wil verhinderen, is dit een ernstige aanranding van de vrijheid van het Vietnamese volk, een ernstige vorm van knechting, die getuigt van een grove minachting voor de mensenrechten van de Vietnamese, een houding die druïpt van superioriteits gevoel tegenover het Vietnamese volk, aan wie u, BLANKE MAN wel even, met behulp van een regen van miljoenen tonnen bommen zal gaan duidelijk maken welk stelsel zij wilen welk stelsel zij niet moeten kiezen. Deze minachting voor de individuele waardigheid en intrêgriteit van de Vietnamese, die zichzelf wil bepalen, gekombineerd met uw blanke superioriteitsgevoelens, die u ertoe brengen hen wel even te zullen vertellen "wat het beste voor hen is", wijst op een racisties neerwaardigheidskompleks, gebaseerd op zedelijke en kulturele superioriteitsgevoelens. U zult daartegenin brengen dat "het Vietnamese volk de blanken toch zelf om hulp tegen de kommunisten gevraagd heeft. Maar ook u weet dat de klik van Siagon die in deze kontekst "het Zuid-Vietnamese volk representeert" kunstmatig door Amerikanen via handige manoeuvres in het zadel is gebracht en in het zadel wordt gehouden. En evenmin als een paar zwarte stromannen, optredend als representanten van de Bantoebevolking in Z.-Afrika, de apartheidspolitiek van haar racisties karakter beroven, zoin berooft het inroepen van de Amerikaanse hulp door een paar Zuid-Vietnamese generaals (en andere belangengroepen) de Amerikaanse politiek in Vietnam van haar racistiese aspekten.

Vervolgens zult u zeggen: Amerika werpt in Vietnam een dam op tegen het Chinese kommunisme, dat anders als een vloedgolf door heel Z.O-Azie zou spoelen en al spoedig ook de blanke wereld zou bedreigen, of zoals Nixon het eens uitdrukte "Vietnam is de stop op de Chinese fles." Indien u dit een rechtvaardiging acht voor de Vietnamese oorlog dan maakt u zich schuldig aan godverlaten rasisme. U aksepteert dan namelijk dat als konsekwentie van uw blanke eigenbelang een onschuldig volk ver weg in Azie in de allerdiepste ellende wordt gestort en in snel tempo naar de ondergang wordt gevoerd. Dat een volkomen onschuldig volk dat u nooit iets gedaan heeft en dat u ook nooit iets zal doen op het altaar van uw blanke beschaving wordt opgeofferd. Stel u voor dat het Nederlandse volk als slachtblok gebruikt zou worden om "een dam tegen het russiese kommunisme op te werpen". Dat onschuldige Nederlandse steden en dorpen met fragmentatiebommen bestookt en Nederlandse burgers i

napalm gerooksterd zouden worden, alleen om de veiligheid van Amerika te helpen verzekeren. Wij zouden dit natuurlijk verontwaardigd van de hand wijzen. Niettemin acht een dergelijke politiek met betrekking tot Vietnam wel geoorloofd. De konklusie is onvermijdelijk: een heel gekleurd volk wordt opgeofferd aan de politiek belangen, of zelfs maar vermeende politieke belangen van het Blanke Westen. Een bruter vorm van rasisme is moeilijk denkbaar. Hoe u het ook draait of wendt, indien u een voorstander bent van de Amerikaanse interventie maakt u zich q.q. schuldig aan rasisme.

Maar niet alleen de essentie van de oorlog in Vietnam is duidelijk rassisties, hetzelfde geldt ook voor het alledaagse verloop van de strijd. Hiervoor zijn de volgende tendenties aan te wijzen. Voor de oorlog in Vietnam hebben de Amerikanen in 1968 ongeveer 30 miljard gulden uitgetrokken. In schril contrast hiermee staat het bedrag dat de Amerikanen besteden aan de ongeveer 4 miljoen vluchtelingen, nl. 30 miljoen gulden waarvan door corruptie van de Saigonklik nog minstens 75% in verkeerde handen terecht komt. Ondervoeding en ellende voor de vluchtelingen is hiervan het gevolg. In feite laten de Amerikanen de mensen die zij preten deren te helpen dus eenvoudigweg kreperen. Ook zijn de Amerikanen uitstekend op de hoogte met de geweldige minachting die de Saigonambtenaren voor de nood van hun eigen volk hebben. Niettemin houden ze dit schandelijk korrupte regim van uitzuigers van het eigen volk kunstmatig in stand. Dit in combinatie met het te verwaarlozen bedrag dat de Amerikanen aan vluchtelingen hulp besteden, maakt iedere bewering dat zij in het land zijn voor het belang van de Zuidvietnamezen tot een siniese aanfluiting! Amerika vernietigd land en volk met miljoenen en miljoenen tonnen explosieven en laat de overlevende onschuldige slachtoffers ijskoud verkommeren. In feite is momenteel een situatie ontstaan, waarin van elke twee Vietnamezen, die in Saigon op straat lopen of op het platteland in een rijstveld werken er minstens een lid van het bevrijdingsfront kan zijn, en ook al zouden de Amerikanen hierover zekerheid hebben dan zouden ze nog niet kunnen zeggen welke van de twee het is. Daarom voeren de Amerikanen op het ogenblik een totale vernietigingsoorlog tegen het hele Vietnamese ~~xx~~ volk, waarbij iedere tijdens een militaire operatie gedode Vietnamees (KIA-kodenaam voor "killed in action" of iedere vanuit de lucht gedode Vietnamees (KBA-killed by air) beschouwd wordt als "Vietcong". Amerikaanse militairen hanteren op het ogenblik twee vuistregels: "Iedere Vietnamees kan een Vietcong zijn" en "Iedere dode Vietnamees is een Vietcong". Vandaar dat ~~xx~~ als we de Amerikaanse cijfers van het aantal gedode "VIETCONGLEDEN" mogen gelooven, het gehele leger van het Bevrijdingsfront al twee tot drie maal totaal zou zijn uitgeroeid terwijl niettemin de vijand nu sterker en talrijker is dan ooit. Alleen in gevallen waarin de Amerikaanse autoriteiten er helemaal niet onderuit kunnen dat het slachtoffer volstrekt geen bemoeienis had met het Nationaal Bevrijdingsfront, wordt toegegeven dat hier sprake was van een "burgerslachtoffer". De Amerikanen betalen dan bij wijze van compensatie voor zo'n Vietnamees burger die per "vergissing"

gedood is ongeveer \$30 per hoofd. Een boosaardiger staaltje van
fasistische minachting voor de Vietnamees is moeilijk denkbaar.
Overlevende familieleden krijgen \$34 per ~~waarf~~ vergissingslachtoffe
in handen gedrukt, zoals hier in Nederland een boer wordt gekompen-
seerd voor een aangereden koe. Deze minachting in relatie tot het ti-
pies blanke superioriteitsgevoel, vindt men weerspiegeld in een opmer-
king van de ex-Amerikaanse onderhandelaar in Parijs, Averell Harriman
in een interview met Ramparts: "De Vietnamezen hebben, zoals u weet, een
lagere morele standaard dan wij." Dat van die lagere morele standaard
er zo voelen de Amerikaanse soldaten in Vietnam ook goed aan. De gebro-
kellijke aanduiding voor een Vietnamees is dan ook "gokk" (gele) of
"splectoog". Vietnam-veteraan Peter Martinson drukte het tijdens een
vraaggesprek als volgt uit: "Voer hen (US-soldaten) bestaat het Vietna-
mese volk uit bedienden en cola en bier aan te reiken, en om schoenen
te poetsen. In de ogen van de Amerikaanse soldaten is de Vietnamees
niet echt een mens. De positie van de Vietnamees komt overeen met die
van de Amerikaanse neger van onstreeks 1850. De Vietnam-dokumentaire
"the Year of the Pig" van Enile de Antonio toont een scène van het
strandleven in een Vietnamese kustplaats, waar talloze Amerikaanse
militèren hun verlof doorbrengen. Gevraagd werd "wat missen jullie het
meest hier?" Het unanieme antwoord was "Amerikaanse meisjes". De filmin-
terviewer merkte op "maar er zijn hier toch een heleboel meisjes op
het strand?" De reactie was "ja, maar dat zijn gooks,; allemaal splecto-
gen. Het zijn sloeries!"